

opfaste det Spørgsmaal: Fordrer Pension-loven da ikke i det Mindste, at der skal ske en Bestemmelse af hans Pension enten til Pål eller til Noget? — med andre Ord: Fordrer Pension-loven ikke en udtrykkelig Bestemmelse af hans Pension? Seg kan nu ikke antage, at det skulde være nødvendigt, at der blev givet en Lov, hvort det hed: „Der tillægges ham ingen Pension.“ Det vilde dog være en høist besynderlig Lov. Men man kunde mene, at der i alt Fald maatte ske en mere direkte udtalt Bestemmelse af selve Spørgsmaalet, nemlig saaledes, at man, hvis man vilde negte ham Pension, maatte gjøre det udtrykkelig ved at negte et Lovforslag om Pension Overgang til 2den eller 3die Behandling eller forkaste det, hvilket efter Udvælgets Indstilling ikke vilde komme til at finde Sted, idet man jo her vil forandre Pensionen til en Understøttelse. Det kan nu fra et rent formelt Synspunkt have en Del for sig, at der bør gives en direkte Udtalelse om Pensionsspørgsmaalet; men det er forekommet mig aldeles urimeligt, om jeg af en saadan aldeles formel Grund vilde modsætte mig det Resultat, som jeg dog i og for sig maa antage for det Billigste imod den Paagjældende, hvilket Resultat vilde blive sat paa Spil, hvis man rentud forkastede Lovforslaget om hans Pension; saa skulde man ad andre Veie, enten ved Hjælp af Tillægsbevillingsloven eller ved en ny særlig Lov begynde at skaffe ham Understøttelse. Under disse Omstændigheder har jeg derfor troet det rigtigst at slutte mig til Udvælgets øvrige Flertal, og jeg skal anbefale dets Indstilling, som jeg antager ikke i nogen Maade strider imod Pension-loven. Derimod kan jeg selvfølgelig paa ingen Maade tiltræde det af 4 ærede Medlemmer stillede Forslag om at tilstaa ham en Pension, men nedsette den til 50 Rd. Seg tror virkelig, skøndt jeg vel veed, at det ikke er de ærede Medlemmers Mening, at det vilde komme til at se ud, som om den lovgivende Magt drev Gjæ med den Paagjældende, og det skal man ikke gjøre med Noget, mindst med en Mand, som lever under meget smaa Forhold, og som vistnok tilbøds ved egen Brøde er kommen i en ulykkelig Stilling. — Seg skal blot tillade

mig et Par Ord endnu om et Spørgsmaal, som den høitærede Krigsminister fremsatte ved Sagens 1ste Behandling, nemlig om man ikke udsatte sig for Fare ved saaledes at bevilge denne Understøttelse, idet den Paagjældende saa lettere kunde recurrere til Domstolene, end hvis man gav ham en mindre Pension. Seg tror ikke, der kan være nogen Fare derved. Den Paagjældende kan ganske vist henvende sig til Domstolene, og han er fuldt berettiget dertil, hvis han vil gjøre gjældende, at han ikke har gjort sig skyldig i Misligheder, der kunne have til Følge, at han kunde afflediges efter Pension-lovens § 8, og skulde Domstolene give denne Mening Medhold, vil der ganske vist blive tilkjendt ham Pension efter Pension-lovens § 1, altsaa den Pension, der efter Lovens almindelige Betydning vilde tilkomme ham. Det vil efter min Mening være Tilfældet, hvad enten man bevilger ham en Understøttelse eller Pension; men jeg tror ikke, at der i saa Henseende er nogen Fare; jeg tror ikke, at der kan være Tvivl om, at Domstolene ville erkende, at det Forhold, for hvilket Dr. Møller er dømt, er et saadant, der kan karakteriseres som et, der gaar ind under Pension-lovens § 8; og hvis Dr. Møller vil gjøre det andet Synspunkt gjældende, nemlig at der, uanset at han gaar ind under § 8 i Pension-loven, maatte tilkomme ham Pension, og at det var uberettiget af den lovgivende Magt at negte ham Pension, saa holder jeg mig aldeles overbevist om, at Domstolene aldrig vilde indlade sig paa at undersøge dette Spørgsmaal. Seg holder mig overbevist om, at ingen Domstol vil gaa ind paa at give en saadan Dom, som gif ud paa, at den lovgivende Magt var forpligtet til at tilkjende Noget en abstrakt Pension, eller hvilke Udtryk man nu vilde bruge. — I den Henseende nærer jeg ingen Frygt. — Med Hensyn til den Beslutning, som Folkethinget ifjor tog om at indrømme den Paagjældende Ret til at søge en Rigsdagsmand, der her havde fremsat forskjellige Beskyldninger imod ham, er der blevet sagt, at man vilde haabe, at der ogsaa i Fremtiden vilde være Rigsdagsmænd, der vilde vise samme Mod som den paagjældende Rigsdagsmand havde vist. Det kan jeg meget